

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2632/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Рачић, адвокат из ..., против туженог Града Пожаревца, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2149/19 од 23.06.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2149/19 од 23.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2149/19 од 23.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу П1 4/19 (2017) од 17.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење Скупштине града Пожаревца о именовану ББ за директора ... у ... број 012-06-116/15б од 05.07.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је он директор ... у ... на основу решења Скупштине града Пожаревца о именовану број 01-06-106/21 од 13.06.2014. године, те да је тужени дужан да омогући тужиоцу вршење послова директора до истека мандата од 4 године и разрешења у складу са законом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2149/19 од 23.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Пожаревцу П1 4/19 (2017) од 17.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом, као и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса и правног питања у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд налази да разлози за одлучивање о ревизији тужиоца нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку јер у овој парници нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса, као ни потребе за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, поводом оцене законитости решења којом је одређено лице именовано за директора ... у ..., као и захтева за утврђење да је тужилац директор те установе. Ревизијом се фактички оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, а осим тога у ревизији се не указује на конкретне разлоге због којих би ревизија била изузетно дозвољена, ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана. Осим тога, посебна ревизија не може да се изјави због битних повреда одредаба парничног поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 04.09.2017. године са захтевом за поништај решења о именовању одређеног лица за директора ... у ..., као и са захтевом за утврђење да је тужилац директор те установе, те да је тужени дужан да омогући тужиоцу вршење послова директора до истека мандата од 4 године и разрешења у складу са законом. Вредност спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, већ се одлучује о законитости одлука тужене поводом именовања директора ..., што није спор из члана 441. ЗПП када би ревизија увек била дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да предмет судске заштите није право из члана 441. ЗПП, као и да је вредност предмета спора која је означена у тужби испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић